

Lugn hvilar sjön

H. Pfeil
1835-1899

Långsamt

T1/T2

Manskör

B1/B2

p 1. Lugn vi-lar sjön. Kring berg och da-lar nu be-der nat-ten milt sin
mf 2. Lugn vi-lar sjön. Re'n af-ton-vin-den till ro sig läg-ger ned vid
pp 3. Lugn vi-lar sjön. Så frid-samt vin-ka de lju-sa stjär-nor från det

t1/t2

b1/b2

4

arm, och få-gelns röst ej me-ra ta-lar, han slum-rat
 ön. Nu blom-man blygt sitt hu-vud sän-ker; hon be-der
 blå. Var tyst, var still, o män-sko-hjär-ta! Snart ä-ven

t1/t2

b1/b2

7

pp rit.

in vid sko-gens barm, han slum-rat in vid sko-gens barm.
 from sin af-ton-bön, hon be-der from sin af-ton-bön.
 du skal fri-den få, snart ä-ven du skal fri-den få.

pp rit.